

parte de algunos a quienes sin duda ciega el apasionamiento político.

«Mala cosa será siempre mezclar el virus de la política en las empresas que vienen por fin primordial el cultivo del arte. A tales extremos se llega por esos disparaderos, que un pernicio no ha reparado en proclamar la descatalización del «Orfeó Català», rechazando en elido que si hay en Cataluña una entidad que con gloria y fortuna ha contribuido a enaltecer y sublimar una de las manifestaciones más puras del alma catalana, esa no es otra que el «Orfeó Català».

Cargos que se le dirigen:

«El que me cante». — «Els Segadors» a rosa y yellow venga o no venga a cuatro, lo mismo se lo hace con su propia casa—que eso lo hace con frecuencia—en la casa ajena, aun cuando, como ha sucedido recientemente en «Tulip Park», vaya contrariado allí con sujeción a un programa determinado.

V el que haya cantado ante la infanta Isabel, dando de baja a un orfeónista que por haberse negado a hacerlo atendió, en concepto de la Junta Directiva, a la disciplina, sin la cual no se concibe siquiera la existencia de una corporación de la naturaleza del «Orfeó Català».

Ninguno de ambos cargos tiene fundamento serio. Aun cuando el humor

«Els Segadors» no fuese como es una manifestación burla en la cual ha entrado la letra de un antiguo romance catalán y la música de una canción más bien satírica que patriótica, con el estribillo sobre cop de falso, de canto floralesco, que nada tiene que ver con el sencillo y eufónico esgueme arriño de la canción popular; aun cuando fuese realmente como pretenden algunos un himno puro y genuinamente nacional, expresión de los anhelos, aspiraciones y protestas de Cataluña, a nadie puede ocurrirle que el cantarlo en ciertos actos y en determinadas circunstancias podría trascender a impertinencia y a imposición, tan odiosas cuando menos como el «Viva España» lanzado a la faz de los representantes de Cataluña como un inmerecido y acusador sarcasmo.

Y lo que no quieras para ti, no es justo ni procedente quererlo para los demás.

Cuando al segundo cargo se contesta más que con argumentos, con la ejemplar eficacia de un recuerdo histórico.

No creo que nadie, ni durante su vida ni después de su muerte, haya dudado un punto de la integridad política de José Anselmo Clavé, el inmortal fundador de las sociedades catalanas.

Clavé era un republicano de cuerpo entero. Lo era por naturaleza, lo fué siempre por convicción sincera, si cejar jamás en sus convicciones, y eso en una época en que el sustentáculo traía aparejados siniestros en cuenta y grandes peligros. Clavé sufríó persecuciones, se vio privado muchas veces de la libertad y tuvo que devorar las amarguras del destierro. A sus ideales sacrificaba la tranquilidad, la fortuna, la familia, todo. Y hasta en su obra generosa y culta, en su afán de inculcar al proletariado el gusto por la música, arrancándole las sonoras del vicio, encontraba el recelo, la inquina y la hostilidad de las autoridades. De catedras de vagancia fueron cali i ados por cierto gobernador de Barcelona y prohibidos a rajatabla los honestos bailes coreados que había organizado en los Jardines de la Niña. Con ellos se herían en lo más vivo de sus fibras de artista y educador del pueblo.

Y sin embargo, algún tiempo después de tan odiosas medidas capaces de soñar al ánimo más sereno, la reina doña Isabel II visitaba Barcelona, y los coros de Clavé cantaron ante ella, y ante ella cantaron también después en Madrid, sin que las convicciones republicanas del maestro, que eran las de la inmensa mayoría de sus correligionarios, sufriesen el menor quebranto.

Querrán ser más republicanos que Clavé los que echan en cara al «Orfeó Català» sus pretendidas complacencias con determinados personajes de la familia real.

José Anselmo Clavé al contestar así a los detractores de su obra, hacía gala de la sana y fecunda labor de encamamiento. De la propia suerte los cantos del «Orfeó Català», que según la inspirada expresión de Maragall se elevan «per damunt de la Senyera», están llamados por su espiritual naturaleza a dejar muy honda, muy abajo, las emanaciones impuras del apasionamiento fanático o de la rivalidad mezquina.—J. Roca y Roca.

Jochs Florals

Els de Badalona

Veredictes

Flor natural, núm. 8. Neix amor.—Primer accésit, núm. 121. Glosa. Lema: Poble que canta, etc.—Segon accésit, núm. 163. La vida de la princesa María Rosa. Lema: Esperant...

Englantina, núm. 178. Els segadors de Polonia en 1794. Lema: Ciam de llibertat.—Primer accésit, núm. 131. De ma terra. Lema: Carcrons.—Segon accésit, núm. 79. Den Joan soldat. E quan ès amant i amant... (Ausias March).

Viola d'or y argent, núm. 210. L'hermita. Lema: De la costa levantina.—Primer accésit, núm. 155. La muler de Lot. Lema: Llegenda.—Segon accésit, núm. 120. Mosaics evangèlics. Lema: Sones.

Premi IV, núm. 93. Lema: Gloria y ornament de la patria.—Primer accésit, núm. 208. Qui estima a Deu estima a la Patria.—Segon accésit, núm. 114. Conts a la patria. Lema: Triptich de sonets.

Premi VI, núm. 95. El primer dia de Primavera. Lema: ***.

Premi VII, no s'adjudica.

Premi IX, partit entre les composicions. Núm. 159. (Visques les sogres) Lema: J'sensel y el núm. 183, prosa. Gloses ironiques. Lema: Sinfonia d'estiu...

Premi X, núm. 215. Tres rondalles. Lema: Macra.—Accésits, núm. 165. Cinch rondalles; núm. 179, lema: Educant bé als infants, etc.

Premi XI, núm. 197. Libertas. Lema: Llum del Univers.—Primer accésit, núm.

mero 100. Trescant més cincs. Lema: Vida.

Premi XII, núm. 217. Cant a la llibertat. Lema: De casa nostra.

Premi XIII. Se parteix entre les composicions. Núm. 53. Lema: Inter nos, y núm. 216. Lema: Sine doctrina... etc.—Accésits, núm. 174. Lema: Pot fer-se al poble. (Confucio).

Premi XIV, núm. 178. La foguera. Lema: La tragedia d'un boig.—Primer accésit, núm. 112. La treta del Cisco.—Segon accésit, núm. 52. D'entre bòrnes neix la llum. Lema: Llomea fort... etcetera.

Premi XV, no s'adjudica.—Primer accésit, núm. 72. Estrofes d'alta illoana. Lema: Al ideal.—Segon accésit, Amorosa. Lema: Or y grana.

Premi XVI, núm. 176. Retorn de Príncip. Lema: Elogia.

Premi XVII, núm. 200. Triptich. Lema: Visió.

Premi XVIII, no s'adjudica.—Accésits, núm. 198. L'Agricultura com a primer factor de la riquesa de Badalona. Lema: Airent al camp.

Barcelona 10 d'agost de 1912.—Carles Carreras, president; Xavier Cambó, mossen Vicenç Piella, doctor Coronas Prats, Jaume Puigadas Barriga y Joseph Comas Costa, vocals; Enric Clapés, secretari.

Nota: El Consell Directiu de Gent Nova prega al guanyador de la Flor Natural ho comunicar al expressat Consell la major breveta possible.

El popular escritor y poeta festiu En Joseph Barberà (Pepet del Carril) ha guanyat el premi-Dominének en els Jocs Florals de Gràcia per sa poesia «El Matrimonio».

El jurat dels jocs florals organitzats pel Centre de Defensa Social de Nossa Senyora de la Bonanova, hi quedat constitut en la següent forma:

President, senyor Comte de Santa Maria de Fomés; Vice-president, don Artur Masriera; Vocal, don Santiago Estebanell, Pbre, don Angel Garriga, Pbre, don Josep R. Carreras y Bulbena, don Lluís Tintorer Mercadé; Secretari, don Pau Sàenz Barés.

Govern civil

Cap a Melilla

Ab el correu de Valencia varen sortir ahir, ab destí a Melilla, dotze soldats del Cos d'enginyers.

El descans dominical

Per incompliment de la llei dels descans dominicals, ahir varen ésser denunciats 63 establiments. S'han d'aquests denuncis varen passar al jutjat.

Questions obreres

Ahuy se remiran els obrers ferroviaris per tractar de la conducta que deuen seguir ab morir d'haver sigut traslladats a Madrid un dels seu companys.

S'han reunit els montadors de somnis que's proposen anar a la vaga cas de no obtenir certes ventages que han demanat.

NOTICIES DE BARCELONA

Ahir el dia aparegué ab el el bastant emborral, fentse sentir aquella faraona xafogera propria de l'època en què trobem, si bé, de tant en tant, un seu ventall l'aminoarava bastant. Cap a mitja tarda varen caure unes goles.

Als voltants de Barcelona, abont hi havia moltes famílies, s'hi observava l'anímatio que es de suposar. Als estableixements de banys també va anarhi molta concorrença.

Cap al tart les ramblas y el Passeig de Gràcia anaven plens de gom a gom.

Al migdia d'ahir varen sortir de l'estació del Nort les vinticinc noyes que componen la colònia escolar formada per l'empresà del Saturno Park.

Dos pobres, sense domicili, Esperanza Puig, de 52 anys y Agapit Pineda, de 43 anys, varen tenir unes baralles que varen acabar fentse mal de debò. Conduïts al dispensari de Sant Martí pels camilers del mateix, s'ells hi van apercebir varies ferides de pronosticat ressarcit.

A la casa de socors del carrer de Barbara han ésser assiliada Adela Vilagrassa, de 34 anys, que presentava algunes contusions de pronosticat reservat y commoció cerebral. Aquesta dona va caure al pou de casa seva mentres estava trayent aigua. Un veí al donarsens compte, va lograr treurela, no sense expòsits.

Felicia Antoni Moll, de 54 anys d'edat, estava treballant en la descàrrega de sachs del vapor «Claudi López», quan va caure a uns de les barques que servien per la operació metàndida, va ser portat al dispensari de la Barceloneta, aprofitant contusions en diferents parts del cos y commoció cerebral, pronosticat grave.

Feta la primera cura, va ésser traslladat al Hospital Clínic.

La presidència del Ateneu Ferroviari, que fins el prop passat dijous, dia 8 dels corrents, va desembarçar don Joan Serra, en la successió anirà a càrrec de don Joseph M. del Castillo.

El vinent diumenge, dia 18 dels corrents, a les darreres de la tarda, la societat coral «Euterpe», fundada pel gran músicpoeta en J. A. Clavé y composta de les seves tres seccions y orquestra, donarà un concert en el Túro Park, dirigit pel seu mestre director don Sebastià Rafart.

Sentim especial satisfacció al considerar els serveis que les infermeres gràtuites dels obrers y pobres vergonyans, instalades a la parroquia de Sant Just d'aquesta ciutat, han presariat durant el mes de juliol prop-pasat.

1. Malalt: Princesa, 8, segon, parroquia Santa Maria del Mar, fins el 14. Nit.

1. Malalt: Assahomadors, 1, quart, parroquia Sant Cugat, fins el 31. Mari.

7. Malalt: Passage Sant Benet, 4, pral, segona, parroquia Sant Pere, fins el 31. Nit.

13. Malalt: Templaris, 12, quart, parroquia Sant Just, fins el 17. Dia.

13. Malalt: A l'estació, y ab l'objecte de rebre

mer, primera; parroquia Santa Madrona, fins el 31. Nit.

19. Malalt: Boqueria, 1, quart, parroquia Pi, fins el 24. Dia.

21. Malalt: Sant Gervasi, carrer Mont-roig, 10, botiga, parroquia Bonanova, fins el 31. Nit.

21. Malalt: Amples, 25, quart, segona, parroquia Merce, fins el 25. Nit.

GRACIA.—Ab motiu de la festa major dels Soternes de Lleida. Estan nomenats els cabos y sub-cabos y s'ha enviat ja la primera proposta de 170 individus a la Comandància general de Soternes de Lleida de Catalunya que's donarà efectivitat enven els carnets y portafusells correspondents.

S'obrirà una subscripció popular per confeccionar la bandera del Soternes.

—D'un diari de Tortosa:

Ahuy al matí el doctor Pitullaga s'ocupà en l'estudi dels mosquits y gnatases recollits ahir tarda en la Ribera (Delta del Ebre).

A la tarda varen visita al Observatori del Ebre y al Laboratori dels reverents PP. Jesuïtes.

Aquesta tarda, a les dues, hi deuen sortir cap a la Enveja, permetent en la finca de don Ildefons Forcadell, pera prosseguir les seves investigacions sobre la malaltia del mosquit.

Els metges de Reus se'n van a la fira de Reus, y el doctor Figuerola (F.) y Fras han marxat cap a Tortosa y Delta del Ebro, pera estudiar la malaria o febres palàtiques y el mosquit propagador de tal malaltia, ab l'eminent doctor Pitullaga, que fa uns dies està en dita població ab el fi abans esmentat.

Espectacles

Teatre Còmic Gran companyia de sarsuela

Ricard Gómez i Julia Vives, de la que formen part la soprano I. M. M. Anglada, soprano Pepa Vifias, d'Amunt, soprano Arany, d'Amunt, mitja nit, y quart de quart de desembre.

—Primer: La senyora de Barba Azul, desembarcada per Pepe Vifias y demés parts de la companyia.

LA GENERAL

per les senyores Marí, Vifias y Tornera i els senyors Gómez, Vifias, Rubio y l'eminent tenor Josep Garcia Romero.

d'interpretació de l'escena, incomparable—Gran augment de chorus y opereta. Tríomf de la companyia. En obsequi al públic la sonyorita Flair Martí cantarà varieta copeita de La Fornari, número que figura en el programa de la companyia.

EL AMULETO

per les senyores Rita y Vifias y demés parts de la companyia.

PULGARCITO

700 metres

Bigorneau cuida su resfriado

Torpellino cocinero

Los bomberos de mil fuegos

El perdón del abuelo

y otros días de los cíntes de gran éxito

RETRATO FATAL

y EL TAMBORCILLO

Drama, dimars, entre altres estrenes, la magnifica pel·lícula d'assumpció notable,

EL AMULETO

sempre programas veritablemente extraordinaris

DIORAMA

Ahuy, 700 metres. Quatre estrenes, quatre. La sensacion de 700 metres de gravitacio

en el teatre de l'Amfiteatre, de l'època de

LA CANCIÓN DE UNA VIDA

El Agitador

Nick Winter contra el banquero Verb

Bigorneau cuida su resfriado

Los bomberos de mil fuegos

El perdón del abuelo

y otros días de los cíntes de gran éxito

RETRATO FATAL

FULLA AGRÍCOLA DE LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

293

L'hygiène en la remaderia

Estables industrials o vaqueries

VIII

Així com l'exploitació cavallars sols té en nostre país un aspecte econòmic, se presenta per la producció de treball, en la de bestiar boví ne tenim tres: producció de treball, caça i lllet. Degut an això, se l'ha considerat sempre com una de les espècies més productives, encara que la base veritablement lucrativa, no es la indústria de la lllet. La sarcocòpia o indústria de la carn també ha aconseguit una importància fabulosa, no axis aviat se l'ha utilitzat del bou com a animal de treball, pogueren des de que cada jora es caducaven més i més.

Antigament, el bestiar boví era gairebé l'única i principal motor orgànic dels serveis l'homena en els quefers agrícols. La gran potència muscular d'excessos s'ofereix a realzar els més grans i pesados treballs de l'agricultura; el bou de treball y el boç de terra, foren els primers nassors que un cop impulsats, movilisaren tota la societat agrícola. Mes al desembarcarse en l'home l'espiritu d'economia, al ferse el canvi de què temps era un dels factors més importants del problema agrari, observà que a la carrossa del bou, s'hi obsoleva'l dir vulgar de quel temps es o. Allavors se's substituí pel cavall agrícola. Aquest exa presentava un capital molt important, mes tot això's veia compensar per la rapidesa del l'afech.

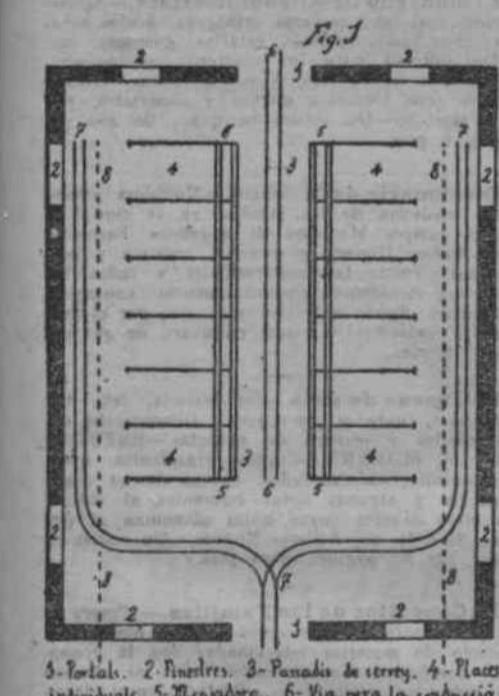
Es veritat que l'espècie cavallar també sofrí una certa sortida al extrems de la varietat mutant; aquesta era més econòmica en cuidados y alimentació que el cavall y tenia, al seu, un poder trofio-dinàmic molt gran. Per lo tant, sent animals gens senyors, com sol dir-se vulgarment, acabaren de prendre la feina del bou allí en les pagesies hont no hi havia pogut entrar y sostinençió'l cavall y ja renim, en virtut d'això, al bestiar boví reduït gairebé únicament a l'exploitació del carn y de la lllet.

En molts dels entorns de nostra Catalunya, veiem encara moltes parelles de bous junyides, arrossegant una carreta segunt aquella faixa blanca que s'estén d'un poble a l'altre, o movent l'atada romana, bo y solcant la terra; no es extraix aquest fet, car moltes masies conserven dit bestiar per amor a la tracció, aprofitant peral treball sobrestant que deixen el cavall o les mules, o pera no deixar el tot vagarri durant el temps que s'hi destina als engranges, pràctica aquetja molt recomanable.

Fetos algunes consideracions d'ordre econòmic, tota l'importància de les habitaçions d'estas bestiar, la veiem reduida a assoldar totes les condicions higièniques de què es necessari rotejament pera obtemir'l màxim de rendiment en la tan necessària producció de carn, com en la menys exigent indústria de la lllet.

Quedem, doncs, doles establecements industrials o vaqueries.

Aquestes habitaçions, propies de les vaqueries, presenten les mateixes particularitats estudiades al tractar de les cavallerises, però aquest motiu segueix uns xic haurí, indunt no més les seues diferenciacions que existien entre unes y altres, degut a que les necessitats dels que les allotgen també son distints.

5-Tot. 2-Riuets. 3-Panells de terra. 4-Nau individual. 5-Mengabre. 6-Via per la embocadura del menjar. 7-Via per la introducció dels excrements. 8-Canal expulsor dels orins.

La disposició general de les vaqueries permet un sentit llinial, tal com indica la figura primera. Així tenim que la distribució de's porcials, finestres, xemeneies de tir, etc., satisfa una necessitat d'ordre tècnic; la de les places, passadís central y departaments locals, respon a una comoditat de camp d'exercisió; la facultat de poder suministrar els aliments com el forraje, naps, remolades, etc., transportarlos primer, per medi de vagoncetes-vagoneres, que s'escomben sense gran esforç del home per sobre d'uns rails, desd'el dipòsit fins al peu de la menjadora, y pogueren distribuir particularment y a voluntat del cuiant, sense la més petita molesta per part del bestiar; aquesta facultat o, més ben dit, conjunt de qualitats, responden al més expert y puntual esperit d'economia.

Tenim, ademés, que podem verificar la fàcil neteja o desembrat de les matèries excrementícies, servintos també dels rails o encartellats dels costats, utilitzant vagoneres expresses. Per poch important que sigui una vaqueria, es previsible establir-hi axes, y no conservar les deficiències de sempre; no podria detallar multitud de coses que he notat en alguns punts, mes com son tòtes dels sentits, ab qui s'hi posa un xic de voluntat y gust se poden millorar.

Generalment cada cap de bestiar té una plaça de 2'80 m. per 1'80 metres; el passadís central dos metres y l'afers 1'50 m. Aquestes mides no són rigoroses; varien o poden variar, segons les races que's tinguen en explotació; el nombr d'elles y segons el camp de concreció de què's disposi. S'accedeix aquest lo mateix que anotarem al tractar de les cavallerises.

L'adegada de les vaqueries es cosa de

1.—Vigilància y investigació dels pa-

un metre més baixa que la d'una cavaillerissa, les finestres han menys nombres, essent doble més llargues que altres; els portals, segons els higienistes, son estrets i 1'60 metres d'amplada per 2'50 metres d'alçada — encara que jo opino que més llarg es haveria una granadura de portal suficient per entrar-hi y sortir-hi fàcil, pogueren moltes voltes necessàries impensades en les expedicions.

Se dona dona a regla, el fet de que

que la hagin poques obertures y reuniendo les condicions expressades, per mode de que la vaca beixer, el vedell, com també el bovin que's destina al engrax, necessiten un medi molt exigent. La llum directa y abundant excita, massa son sistema nervios, els despertades del menor; els matres febles, son el camp d'insectes, especialment per les mosquines, y tothom sab que la llum els afavoreix en els manobres, molestant moltissim al bestiar, que se les ha d'esquivar sempre. Fora de l'hora del punxo y demés serveys, comé certa foqueta, no són pera allò que s'afegeix la que més crida al repos. Per això, en les cases ben montades y dirigides no's permet l'entrada visita forta de les hores de servy; quan se vol fer reposar al bestiar s'ajusten convenientment els portals y s'ausin de certa dacor al interior, (cas tampoc es convenient: una completa foqueta), proporcionada per medi dels vidrios blau o violeta, que completen les finestres; y segons criteri dels fisiòlegs tenen la propietat de deixar passar sols els raigs del sol, favorables a l'activitat de la vida vegetativa.

En el Campo

Revista quinzenal d'Agricultura

Sr. Administrador de la revista EN EL CAMPO: Serveixis envíame un número de mostra de la seva revista.

Adressa:

Nom y cognom:

ràsits. 2.—Determinació de les causes que favoreixen la multiplicació. 3.—Estatud de les disposicions que's deuen adoptar per redreçar el seu desenvolupament. 4.—Ensaios de productes antiparasitics y d'apparells per a la seva aplicació. 5.—Instrucció del personal obrer. 6.—Aplicació demostrativa dels medis de lluita. 7.—Demanació comparativa dels ensaigs realitzats pera tractar, en condicions econòmiques les petites superfícies que's tracten de defensar.

El Sindicat es regit per un Consell de vigilància que organizarà les aplicacions demostratives dels remeys y la vigilància del funcionament de les investigacions particulars; y un Consell d'administració que determinarà les investigacions més urgents, comprovarà'l resultat dels ensaigs de productes antiparasitics y dels apparells.

La captura pública y l'almoina

El ministre de la Governació ha dictat fa poch una, R. O. (Gacetas del 9 de juny, «Boletín Oficial» del 22), regulant l'exercici de la captura pública.

Les disposicions en la R. O. continuen podent millorar bon xich un dels més que ab més intensitat se senten a l'ora, o sia la intenció en que estan per falta de forces públiques, les persones y les coses contra la gent de mal vítre, entre la qual no hi faltan alguns que s'amaguen ab la capa de captaires.

Creyen de molt interès per als pobles rurals el cumpliment de la R. O., y com no sabem que per parts dels governadors civils s'hagi fet res oportuna, concretament del cumpliment de les disposicions ministerials, ens sembla oportunitat reproducirles en sa integrat, pera evitar en lo possible que quedin del tot oblidades.

Diu això:

1.—Que prohibeix V. S. en su província la mendicidad pública, y anuncia per medi de grans cartells en las entradas de la capital este precepto.

2.—Que los mendigos ambulantes que imploran la caridad pública en las poblaciones, carreteras y caminos sean detectados por los agentes de la autoridad y albergados en los Centros benéficos correspondientes, pudiendo también presentar este servicio la guardia civil.

3.—Que los mendigos forasteros que se hallen a disposición de las autoridades, la guardia civil los conduzca por tránsitos a las provincias de su naturaleza ó a los lugares que los mismos indiquen que tienen familia ó posibilidad de conseguir colocación.

4.—Que prohibeix V. S. en la capital y ordene igualmente a los alcaldes respectivos que impidan la entrada de toda persona que pretenda ejercer la mendicidad, debiendo evitarse en lo posible la salida de los mendigos naturales de la población, sin motivo justificado.

5.—Que sea amonestada ó corregida toda persona que trate de oponerse á la recogida y conducción de mendigos por los agentes de la autoridad.

6.—Que sea detenido y multado de 25 a 100 pesetas el que obligue ó induza a mendigar a un niño menor de 16 años.

7.—Que se consideren caducadas des de esta fecha todas las autorizaciones concedidas á los pobres para implorar la caridad pública:

8.—Que por la Jefatura Superior de Policia gubernativa se transmitan las órdenes convenientes al fin social que se menciona, recomendando que sus agentes de Madrid y provincias presten la mayor ayuda á los auxiliares gratuitos nombrados por el Consejo Superior, quienes deberán exhibir al ejercer actos de protección la correspondiente tarjeta de personal de identificación.

9.—Que V. S. invite á las personalidades filantrópicas, para que contribuyan con donativos fijos mensuales que aumenten los exigüos fondos obtenidos por las Juntas de Protección á la infancia y represión de la mendicidad, procedente del 5 por 100, siendo éstas las encargadas de administrar y repartir las cantidades que se recauden.

10.—Que V. S. solicite igualmente al ayuntamiento de la prensa periódica el apoyo valiosísimo de la misma al objeto de estimular la caridad pública y coadyuvar á la celebración de funciones teatrales, tómbolas, festivales varios, cuestiones públicas á los fines benéficos expresados.

11.—Que d'orden V. S. á los alcaldes para que organicen Juntes de vecinos en los barrios de las distintas poblaciones, las cuales serán las encargadas de la clasificación, colocación y asistencia de los pobres, de acuerdo con las Juntas de Protección.

12.—Que se dicten bandos recomendando al público se abstenga de dar limosna en la vía pública, pidiendo castigar á los que voluntariamente y sistemáticamente infringen esta disposición con multas que se dedicaran á las Juntas de Protección á la infancia y represión de la mendicidad.

Queda V. S. encargado del cumplimiento de esta Real Orden, que deberá ser reproduïda en los «Boletines oficiales», y cuya parte dispositiva transcribirá de oficio á todos los alcaldes de la provincia, exigiéndoles que tanga aplicació bajo la más estrecha responsabilidad.

Joseph SÈCULI ROCA.

Lluita contra's paràssits

Es un fet que per tot arreu s'estenen tota mena de plagues que ataquen plantes, fruits y arbres.

En el laboratori, en el llibre, en el periòdic, en els camps d'experiència, per tot arreu se treballa fermament pera conèixer y combatre'l diminut enemicus de la producció de la terra. Aquesta lluita dona caràcter a l'agricultura moderna, car els mots plagues, paràssits, insectes y altres, estan per tot arreu a l'ordre del dia.

Una de les manifestacions d'aquestes noves necessitats de l'agricultura es l'associació, i en efecte, en diferents punts se constitueixen lligues y associacions ab l'única objecte de defensar-se de les plagues; aquest fet se registra a Perpinyà, abona la Societat agrícola, científica, literària dels Pirineus Orientals que constitueix un Sindicat per la vigilància y lluita contra's paràssits dels fruits y dels cereals.

L'objecte del Sindicat comprèn els següents extrems:

1.—Vigilància y investigació dels pa-

ca del Vallès i hi ha haver un de formidable, cremant-se unes setanta quares de bosch situat en terme de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns pera erradicar el bosch s'han fet en termes de la parroquia de Palauades, propietat del nostre amic don Antoni Cerdà, de Plegamans.

Els esforços que van fer els veïns per

Mercat de Barcelona

Preus corrents al mercat, donats per la Junta Sindicatal del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de la Plaça de Barcelona.

Grans y farines

(Sense drets de consum.)

Blaats	
Candess Castella	de 29'63 a 29'09 100 kilos
» Manxa	> 28'03 a 29'09 >
Urgell	27'72 a 28'18 >
Nevera	27'72 a 28'18 >
Bisanquet	27'72 a 28'18 >
Comarca	26'81 a 27'27 >
Aula Teodósia	25'45 a 26'00 >
Yesta	25'45 a 26'00 >
Berdianska	25'45 a 26'00 >
Arxina Rupatoria	25'45 a 26'00 >

Farinets

Extra blanca n.º 1. de 36'05 a 37'98 100 kilos

Superior id. n.º 2. de 34'23 a 34'95 >

Numeros 3. de 32'23 a 32'45 >

Numeros 4. de 30'33 a 31'15 >

Segones. de 29'15 a 29'65 >

Torceres. de 29'15 a 29'65 >

Quartes. de 19'15 a 29' >

Extra forsa n.º 1. de 46'87 a 48'07 >

Superfina forsa 2. de 43'28 a 45'67 >

Numeros 3. de 34'95 a 36'05 >

Numeros 4. de 20'41 a 21'65 >

Segones. de 20'41 a 20'83 >

Torceres. de 17'50 a 20'83 >

Quartes. de 17'50 a 20'83 >

Arròs València bomba 64' a 72' >

 » Amonquet. 52' a 58' >

Garrufos

Vinaroz. 17'25 a 18' > 100 kilos

Ident roja. 18'25 a 18'65 >

Illa. 15'77 a 16'57 >

Mallorca. 15'77 a 15'97 >

Tarragona. 16'07 a 16'65 >

Gandia. 16'07 a 16'65 >

Vilafranca. 16'07 a 16'65 >

 » roja. 16'07 a 16'65 >

Despulls

Segó. 3'035 a 3'914 100 litres

Segonet. 3'571 a 3'750 >

Prims. 3'928 a 4'285 >

Civada

Comarca. > 100 kilos

Extremadura. 27' a 27'50 >

Valencianes. > 100 >

Comarca. > 100 >

Smyrna. > 100 >

Mahó. > 100 >

Favons

Kerba. 20'50 a 28' > 100 kilos

Sevilla. 20' a 27'50 >

Castelló. > 100 >

Baldemoro

Plata. 22' a 22'50 > 100 kilos

Danubi. 22'75 a 23'25 >

Cincuentan. 26' a 26'50 >

Sevilla. 20' a 26'50 >

Berdianska. > 100 >

MIII

Extranger. 24'50 a 25' > 100 kilos

Comarca. 24'50 a 24'75 >

Faves

Informació de la casa Lluís Matutano)

Bufó país. 10'90 a 10' > 100 kgs.

Groga vella Castella. > 100 >

Bolado. Valencia. 13'75 a 14' >

Rodona groga. > 100 >

Bolado bolado. > 100 >

Bolado pais. 12' a 13' >

 » Málaga. > 100 >

Barcelona y voluntants. > 100 >

Patates de sembra

Informació de la casa A. Garcia y C.º

A 19'00 pts. per 100 k. los partides que's fassin per vagons.

Turtó t ollis

Informació de la casa Deutz y C.º

Barris, crú, à 133 pesetas.

Caixes, crú, à 137.

Barris, cuit, à 141.

Sucres

Informació de la casa Rius y Torres

Degut a que algun fabricant ha pretingut

pujar quelcom els preus, ha parat la tendència iniciada a la baixa, continuant

peral consudir com segueix:

Guayaquil Arriba. 315 a 320 pess. 100 kilos

Fernando P. L. 200 a 270 >

Id. segona. a >

Id. tercera. 425 a 475 >

Id. 2d. classe. 325 a 350 >

Canyelles

Caylan extra superior. 25'00 rals kilo

 » 1. 23'00 >

 » 2. 22'00 >

 » 3. 21'00 >

 » 4. 20'00 >

Xina. 13'00 >

Raspadures Caylan. 10'50 a 14' >

Pebres

Singapore blanc. 17'50 a >

 » negre. 19' a >

Tabacosh o Jamaica. 13'00 a 20' >

 » Clavells especials. 17'00 a 20' >

Barcelona 10 d'agost de 1912.

Informació vinicola

de la casa Arnó, Maristany y Companyia

Les operacions de la verema y elaboració

de vius per cases vinateres a les regions

primerenques valencianes, va resultant

molt somoguda. Devant l'altura de preus

delos rahims, el comeràs hi tingut que desistir tantament les portes dels cups, y sols

després d'arribades a França les primeres

expedicions de vius nous de case, aquelles comarques podrán pensar abfonament

quien des de esser el valor dels vins d'en-

gaix i amb relació de quan paguin els fra-

ncons, ja que aquells mercats sempre solet

actuar ab reguladors y a n'ells ens toca

remetre.

Allí hi ha lloketat, manca de negocis y

un descone de 2 frances per hectòlitre tant

en els vins futurs com en els disponibles.

Aquí tot s'equival igual, pot esser ab

quelcom més de formesa.

Somols ha haverse realitzat negocis als voltants

de 20 pess. carregat, per si qual la proprie-

tat se mostraria favorable a fer vendes.

Camp de Tarragona, negres de 13' a 15',

de 18'50 a 22'50 pessetes hectòlitre idem.

Idem blanques, de 13' a 15', de 19'15 a 25'00

idem. — Segarra, de 10' a 12', de 13'30 a 16'05

idem.

Prunes imperial Málaga de 15 a 17 pts. els 100 kilos.

Idem imperials, a 9'00 idem. — Idem surchoix.

 » idem. — Idem choix, a 9'00 idem.

— Idem corrents, de 7'00 a 12' planes, de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12' planes, de 9'00 a 10'00 idem.

Idem blancs, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem blancs, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem blancs, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem blancs, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem blancs, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem blancs, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

Idem negres, de 10' a 12', de 9'00 a 10'00 idem.

<p